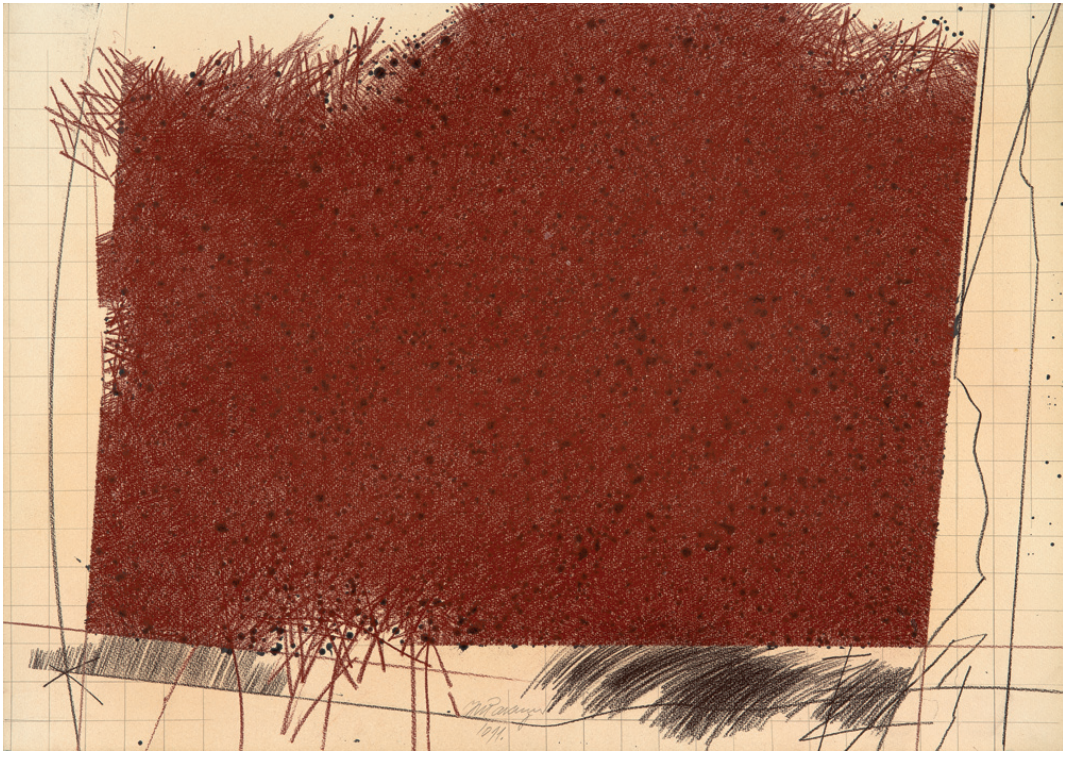

ЈОВАН РАКИЋИЋ

СТУДИЈА ТЛА

14 - 26. октобар 2013.

Галерија Графички колектив
Београд

Својевремено је Елиот пишући о Земљи иронијом настојао да истакне њену перфидност, искварености тзв. ученошћу и „финоћом“. Јован Ракицић о Земљи размишља другачије. Она је „део предела“, „студија тла“, „хранилиште“, „почетак и крај“, „друштво и домовина“, „родна груда“... Зато је сложеност и у уметничком поступку који се примењује. Из, наоко, грубо постављене флеке, избијају „репови“ линија, неке друге мрљице које својом обојеношћу постају посебна врста обрађања. Већ и сама материја на којој настаје цртеж упућује посматрача да ће се срести са очигледним траговима борбе осећања и емоционалног памћења са естетским и искреним исповедањем. Уметник ће поступком, као и материјалношћу цртежа, градити свет у којем су стрепња и незадовољство итекако присутни. „Код мене је од цртежа увек све и почињало. У њему нема лажи, нема преваре: или је истина или је лаж, нема средине, све се јасно чита и препознаје.“ То је она суштина око које се већ четрдесетак година гради цртање/сликарство неверице и сумњи. Стваралаштво које се бори и ту борбу не крије. Смењују се слике са цртежима: пред посматрачем је лексика експресионизма обогаћена елементима енформела. Тако је наглашена природа уметности која настаје: то је материјални доказ да се постојало и било ту. То нису обични трагови и случајне забелешке. То је осећање настало после судара са стварношћу која нема милости и која настоји да све преиначи по нахођењу неких „других“. Ту има мало места за племенитост, љубав, искрено дружење: све је подређено оном сада и отимању, присвајању. И зато цртеже/слике треба посматрати као део ритуала: треба се борити и на овај начин. Апатија и равнодушност нису осећања и стања блиска овом уметнику. Из флеке израњају репови линија; на крају, при дну злокобне мрље, појављују се „мрљице“ обојености: то је знак да земља пулсира, ради. А ту је скривена и естетика овог стваралаштва: све треба видети и сагледавати очима које су запретене у дубини људскости. Када се нађу на светлости, када затрепћу од њене јакости - знак је да се успоставио додир са пролегоменом о трајању. Да се постало нешто живо и потребно. Цртање и енергија која је уложена у ово дело је трајање једног процеса. Тако ваља гледати и на плод уметничког рада: све изложено је процес који траје. И тражи стрпљивост живљења. Земља је вечита - али и живот на њој. Онај – какав - такав. Једини.

Братислав Љубишић

Растресити предео, 2010, крејон, препарирани натрон папир, 1020x1230mm

Прва бразда II, 2012, крејон, препарирани натрон папир, 1020x1230mm

Јован И. Ракицић (1944, Добрица)
Завршио Академију ликовних уметности у Београду у класи професора Љубице Сокић 1968. Постдипломске студије на истој академији завршио у класи професора Стојана Ћелића 1970. године. Редовни професор на Академији уметности у Новом Саду. Приредио педесет самосталних изложби у земљи и иностранству. Излагао на бројним заједничким изложбама. Добитник преко двадесет награда и признања.

rakidzici@open.telekom.rs

Укрштање, 2013, крејон, препарирани натрон папир, 1020x1230mm

Радови из циклуса Студија тла, 2010 – 2013, крејон на папиру

Репродукција на корици: Издвојени предео, 2011, крејон, цртаћи папир, 700x1000mm

Издавач: Графички колектив Београд, Обилићев венац 27; тел/факс: 2627-785, тел: 3285-923
e-mail: grafickі@eunet.rs; www.grafickikolektiv.org; Уредник: Љиљана Ћинкул; Фотографија: Владимир Поповић.
Уметнички савет: Бранимир Карановић, Биљана Вуковић, Димитрије Пецић, Владимир Вељашевић и Јелена Јоцић.